

Asia: VN/18125/2025

Ehdotus hallituksen esitykseksi taiteen perusopetuksesta annetun lainsäädännön uudistamiseksi

1 § Taiteen perusopetuksen tarkoitus ja tavoitteet

Valitse sopivin

Kannatan muutettuna

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Taiteen perusopetuksella on keskeinen rooli mm. kulttuuripoliittisessa selonteossa esiin nostettujen tulevaisuustaitojen vahvistajana. Se tukee oppilaiden luovan ajattelun, yhteistyökyvyn ja pitkäjänteisyyden kehitystä sekä antaa valmiuksia jatkuvaan oppimiseen. Lisäksi taiteen perusopetus palvelee yhteiskuntaa kahdella tasolla: se luo pohjaa taiteen ammattiin tähtääville opinnoille ja samalla kasvattaa uusia taideyleisöjä.

Esityksessä ehdotetaan, että taiteen perusopetuksessa siirryttäisiin yhteen, 50 opintopisteen laajuiseen oppimäärään. Uudistuksen tavoitteena on selkeyttää ja yhdenmukaistaa opetustarjontaa ja resursseja. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että taiteen perusopetus säilyttää kaksoistehtävänsä: opetuksen tulee olla saavutettavaa, mutta sen on myös kyettävä tarjoamaan edellytykset taidealan jatko-opintoihin.

3 § Opetussuunnitelma, oppimäärän mitoitus ja laajuus

Valitse sopivin

Kannatan muutettuna

Muutosehdotus tai muu kommentti

Erityisesti musiikin alalla oppimispolut ovat pitkiä ja oppilas tarvitsee runsaasti henkilökohtaista ohjausta oppimisen tueksi. Yhtenäisen oppimäärän opetustuntimäärän (1000–1500 h) pitää olla joustava ja oppilaitoksilla tulee olla mahdollisuus reagoida erityisen lahjakkaiden ja motivoituneiden

tai toisaalta tukea tarvitsevien oppijoiden kohdalla tuntimäärän laajentamiseen 1000 tunnista ilman suurempia ponnistuksia.

Oppimäärän selkeä mitoitus ja opintopisteisiin perustuva rakenne ovat tärkeitä, jotta taiteen perusopetuksessa hankittu osaaminen voidaan tunnistaa ja tunnustaa osaksi jatko-opintoihin hakeutumista. Näin varmistetaan, että taiteen perusopetuksesta muodostuu luonteva osa koulutusjatkumoa aina korkeakoulutasolle asti.

4 § Kunta koulutuksen järjestäjänä

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

5 § Koulutuksen järjestämisluvan saanut koulutuksen järjestäjä

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

7 § Koulutuksen järjestämislupa

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

8 § Koulutuksen järjestämisluvan muuttaminen ja peruuttaminen

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

9 § Koulutuksen järjestäminen ja muu toiminta

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

10 § Yhteistyö**Valitse sopivin**

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

11 § Vastuutehtävä**Valitse sopivin**

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

12 § Valtion rahoitus**Valitse sopivin**

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Uudistuksen onnistuminen edellyttää ehdotetun 10 miljoonan euron lisäpanostuksen toteutumista. Ilman tasokorotusta uudistuksen tavoitteita, kuten saavutettavuuden parantamista eri taiteenalojen osalta, ei voida toteuttaa täydessä laajuudessaan. Lisärahoitus on myös tärkeä edellytys sille, ettei uudistus lisää taiteenalojen välistä resurssikilpailua, vaan tukee koko kenttää tasapainoisesti.

13 § Henkilöstö**Valitse sopivin**

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

14 § Oppilaaksi ottaminen

Valitse sopivin

Kannatan muutettuna

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Ehdotuksen mukaan ”Nykyisessä laissa ilmaus lasten ja nuorten ensisijaisuudesta on aiheuttanut epäselvyyksiä. Apulaisoikeusasiamiehen mukaan nykyisestä laista ei ilmene nimenomaisia perusteita, joiden nojalla taiteen perusopetuksen järjestäjä tai oppilaaksi ottamisesta päättävä oppilaitos voisi opetuksen tarjoamisessa tai opiskelijavalinnassa kohdella henkilöitä jonkin perustuslain syrjintäkielloissa tarkoitetun perusteen, kuten iän, perusteella eri tavalla.”

Maininnan poistuminen herättää kysymyksen, muuttuuko opetuksen painopiste vaikuttaen pitkällä aikavälillä nuorten harrastajien ja siten tulevien taiteen ammattilaisuuteen etenevien oppilaiden määriin. Taiteen perusopetuksen laajentaminen muihin kuin lapsiin ja nuoriin kasvattaisi toki harrastajamääriä ja mahdollistaisi aikuisväestön pitkäjännitteisen harrastamisen. Taiteen perusopetuksen tulisi kuitenkin jatkossakin keskittyä erityisesti lasten ja nuorten pitkäjännitteisen harrastustoiminnan tukemiseen. Kovin myöhäisellä iällä aloitetut, vaikkakin tavoitteelliset harrastusopinnot, tukevat kyllä ihmisten hyvinvointia ja siten vaikuttavat positiivisesti kansantalouteenkin parempaa jaksamista ja terveyttä tukevina, mutta eivät johda ammattiopintoihin. Nämä valtion avustuksella tuetut harrasteopinnot eivät siten palaa yhteiskunnan rakenteisiin samalla tavoin kuin nuorena aloitettujen opintojen mahdollistamat ammattiopinnot suorittaneen taiteen ammattilaisen tuottamat verovarot.

Kysymys onkin, voitaisiinko tunnistaa perusteita, joilla taiteen perusopetuksen oppilaaksiotossa voitaisiin huomioida oppilaan edellytykset kehittyä jatkamaan taiteen ammattiopintoihin.

Samalla tunnistamme, että myös myöhäisiän taidekasvatuksella ja -opetuksella on tärkeä tehtävä ikäihmisten hyvinvoinnin tukemisessa. He ovat myös joukko, jolla ei ole niin hyvät taloudelliset edellytykset osallistua opetukseen kuin työikäisellä väestöllä. Näemme, että tavoitteena tulisi olla kohdentaa taiteen perusopetusta niihin ihmisryhmiin, joista yhteiskunnalla on erityinen huolehtimisvastuu, kuten lapsiin, nuoriin ja iäkkääseen väestöön.

15 § Oppilailta perittävät maksut

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

16 § Oppilaan osaamisen arviointi ja todistus

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

18 § Tietojensaanti- ja ilmoitusoikeus

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

19 § Koulutuksen arviointi

Valitse sopivin

Kannatan

Muutosehdotus tai muu kommentti:

-

Siirtymäsäännökset (lakiesityksen 22-24 §:t)

Valitse sopivin

Kannatan muutettuna

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Suhtaudumme esitettyyn siirtymäaikaan varauksin, ja pidämme aikataulua liian kireänä.

2. Esityksen sisältämä uusi valtionrahoitusmalli. Mitä mieltä olette työryhmän esityksestä:

Valitse sopivin

En kannata

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Esityksen mukaan valtionosuuslaskenta perustuisi toteutuneiden opetustuntimäärien lisäksi opetukseen osallistuvien oppilaiden määrään sekä oppimäärän suorittaneiden oppilaiden määrään. Esityksessä todetaan, että ”Voidaan arvioida, että uusia koulutuksen järjestämislupia ja valtionosuustunteja haettaisiin ja nykyisiä koulutuksen järjestämislupia laajennettaisiin useammille taiteenaloille huomioiden alueellisen taiteenalakohtaisen kysynnän muutokset, yhteen oppimäärään siirtymisen sekä musiikin ja muiden taiteenalojen välisen jaon poistaminen valtion talousarviosta.” Lisäksi esityksessä nostetaan esille, että ”..muiden taiteenalojen kuin musiikin opetukseen

kohdennettu rahoitus tulisi siten todennäköisesti jonkin verran kasvamaan, vaikka koulutuksen järjestäjätasolla ei tapahtuisi merkittäviä muutoksia valtionosuuden perusteeksi vahvistettavien opetustuntien määrissä.”

Suunnitellut rahoitusmallin muutokset herättävät huolen siitä, että kilpailu rahoituksesta taiteenlajien ja toisaalta nykyisin yleistä ja laajaa oppimäärää antavien oppilaitosten välillä kasvaa. Muutos olisi syytä suunnitella niin, että tarpeetonta vastakkainasettelua taiteenlajien välillä voitaisiin välttää ja taiteenalakohtaiset erityispiirteet huomioida. Ehdotettu 10 miljoonan lisäpanostus on tämän vastakkainasettelun välttämisen kannalta oleellisen tärkeä.

Esityksen tiivistelmässä mainitaan tavoite ”riittävän yksinkertainen valtionosuusjärjestelmä”. Ymmärrämme pyrkimyksen selkeyttää ja yhtenäistää rahoitusta eri oppimäärien ja taiteenalojen välillä. Musiikin näkökulmasta tavoite on kuitenkin liian yksioikoinen, sillä kunkin taiteenlajin erityispiirteet on jatkossakin otettava huomioon opetuksen resursseja määriteltäessä. Opetuksen ja oppimisen luonne vaihtelee eri taiteenaloilla, ja tämä edellyttää erisuuruisia resursseja. Rahoituksessa olisi syytä tunnistaa ja huomioida eri taiteenlajien opetuksen rakenteelliset erot.

Useissa taiteenlajeissa, kuten tanssissa ja teatterissa opetus perustuu ryhmätyöskentelyyn ja onnistuu luontevasti suuremmissakin ryhmissä. Musiikissa tilanne on toinen: vaikka ryhmäopetus on mahdollista, ryhmäkoon on oltava pieni (2–3 oppilasta), ja rinnalle tarvitaan yksilöopetusta. Soitonopiskelun alkuvaiheessa henkilökohtainen ohjaus on välttämätöntä esimerkiksi soittoasennon omaksumiseksi ja oman soiton (sävelpuhtauden) kuulemisen oppimiseksi – asioita, joita on vaikea toteuttaa ryhmässä. Yksilöopetusta tarvitsevat myös oppilaat, joilla on keskittymisen haasteita. Edistyneemmällä tasolla henkilökohtainen ohjaus on puolestaan ratkaisevaa sekä taiteellis-teknisen että ergonomisesti kestävänsä musisoinnin tukemisessa.

Mikäli rahoitus tapahtuu oppilasmäärän perusteella, voi tilanne johtaa siihen, että musiikin opiskelusta tulee harrastajille kallista. Tällainen asetelma luo epätasa-arvoa sen suhteen, kuka musiikin opetukseen pystyy hakeutumaan.

Esitämme, että työryhmä laatii tarkemmat laskelmat uudistuksen vaikutuksista erityisesti musiikinopetukseen – sekä laajan että yleisen oppimäärän näkökulmista – nyt kun oppimäärät on tarkoitus yhdistää. Taloudellisten vaikutusten arviointi edellyttää vertailua aiempaan rahoitukseen ja skenaariolaskelmia ehdotuksen kustannuksista. Opetus- ja kulttuuriministeriön mukaan ehdotus on valmisteltu siten, että uudistukset ovat ”pääosin toteutettavissa valtion talouden näkökulmasta kustannusneutraalisti”. Samalla esitetään 10 miljoonan euron lisäystä valtion talousarvioon valtionosuusrahoitteisten oppilaitosten määrän lisäämiseksi ja opetustarjonnan laajentamiseksi. Esityksessä jää kuitenkin epäselväksi, mitä ”pääosin kustannusneutraali” tarkoittaa käytännössä ja millä jakoperiaatteilla mahdollinen lisärahoitus kohdennettaisiin eri taiteenaloille.

Oppimäärän suorittaminen rahoitusperusteena herättää kysymyksen, syntyykö painetta helpottaa oppimääriä ja tuottaa suorituksia kevyesti.

Laskelmissa olisi huolellisesti pohdittava, riittääkö oppilaitosten tekemä yhteistyö tai kokonaisrahoituksen lisäys kompensoimaan muutoksia musiikin harrastamismahdollisuuksien näkökulmasta.

20 § Taiteen perusopetuksen opettajan kelpoisuus

Valitse sopivin

En kannata

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Ehdotuksen mukaan ”Taiteen perusopetusta antavien opettajien kelpoisuusvaatimuksia muutettaisiin vastaamaan yhden oppimäärän tarpeita” (s. 43). Ehdotuksessa todetaan, että taiteenperusopetuksen opettajien kelpoisuusvaatimukset muutettaisiin vastaamaan kutakuinkin nykyisiä yleisen oppimäärän opettajan (Muun taiteen opettajan) kelpoisuusvaatimuksia.

Taideyliopisto näkee, ettei musiikkialalla ole tarkoituksenmukaista muuttaa kelpoisuusvaatimuksia nykyisen 19 § Laajan oppimäärän mukaista taiteen perusopetusta antavan opettajan kelpoisuusvaatimuksista. Esitetyt opettajan kelpoisuusvaatimukset ovat liian väljät, ja ne uhkaavat heikentää Suomen – myös kansainvälisesti arvostettua – opetuksen korkeaa laatua.

Jos edetään eriytyneistä vaatimuksista kohti yhteisiä malleja, se tulee tehdä korkea laatu säilyttäen ja siten, että yhden opetusalueen opetuksen korkea laatu hyödyttää myös muita. Tätä ei saavuteta siten, että opettajien kelpoisuuskriteereitä alennetaan matalimman nykyisen vaihtoehdon mukaisiksi. Näemme toivotummaksi tukea kehitystä, jolla kaikkien taiteenalojen opettajien kelpoisuusvaatimukset voitaisiin nostaa vastaamaan vähintään nykyisiä laajan oppimäärän mukaisia kelpoisuusvaatimuksia.

Ehdotamme, että ainakin musiikin taiteen perusopetuksessa voitaisiin soveltaa nykyisiä laajan oppimäärän opettajien kelpoisuusvaatimuksia. Kelpoisuuteen voitaisiin edellyttää lisäksi vähintään 60 opintopisteen pedagogisia opintoja.

Perustelemme tätä seuraavasti:

Musiikkialalla on tarjolla korkeatasoista sekä musiikin ammattilaisten koulutusta että yleisen opettajakelpoisuuden antavaa pedagogista koulutusta yliopisto- ja ammattikorkeakoulutasolla. Pedagogisella koulutuksella on musiikkialalla vuosikymmenten perinteet. Kestoltaan pitkällä, sisällöltään kattavilla ja tarkoin pohditulla koulutuksella on pystytty takaamaan pedagogien laaja-alainen asiantuntemus ja oppimisen kokonaisvaltaisuuden kuten musiikin välittämisen taitojen rinnalla ihmisen fysiologisen kehityksen, anatomisen toiminnan sekä psykofyysisyyden merkityksen.

Tutkimukset osoittavat, että opettajien kompetenssi on keskeinen tekijä taideaineiden oppimisessa. Työryhmän esitys voi johtaa samanlaisiin haasteisiin kuin Norjassa, jossa Kulturskole-toiminnassa opettajan kelpoisuus ja laadun vaihtelu ovat koko systeemin ongelma ja kriittinen kohta (esim. Rønningen 2019). Kulturskole-toiminnasta tehdyissä tutkimuksissa on tuotu esiin erityisesti opettajien kelpoisuuteen ja opetuksen laadun vaihteluun liittyvät ongelmat. Samalla on havaittu tarve vahvistaa opettajien pedagogisia taitoja, kuten ryhmäopetuksen osaamista. Lisäksi tutkimukset korostavat, ettei pelkkä taiteellinen pätevyys takaa kykyä vastata pedagogisiin vaatimuksiin (Rønningen, 2019). Tämä on tärkeää huomioida tulevaa lakiuudistusta valmisteltaessa.

Jos nuoria ei kouluteta osaavien ammattilaisten toimesta, on pitkällä aikavälillä riski, että se näkyy esimerkiksi Taideyliopistoon ja muualle ammattiopintoihin hakeutuvien valmiuksissa. Heikko perusta musiikinopetuksessa voi rajoittaa opiskelijoiden mahdollisuuksia jatko-opintoihin ja ammatillisiin urapolkuihin taiteen alalla, mikä vaikuttaa kielteisesti koko maan kulttuuriseen ja koulutukselliseen kehitykseen. On siis ensiarvoisen tärkeää, että ylläpidetään korkeita standardeja musiikinopetuksessa ja varmistavat, että vain asianmukaisesti koulutetut ja kokeneet ammattilaiset saavat vastuun tästä kehityksellisestä merkittävästä tehtävästä. Vähempi on paitsi vastuutonta – se vaarantaa koko koulutuksen uskottavuuden.

Pahimmillaan opettajien osaamattomuus voi aiheuttaa vajavaisen perustekniikan lisäksi hyvin pitkäaikaisia ongelmia ja rasitusvammoja, mikäli opettajalla ei ole ymmärrystä oppilaan fysiologisen kehityksen vaiheesta ja tämän mahdollistamasta anatomisesta toiminnasta. Tarvitaan tietoperusteista opettamista, joka pohjautuu fysiologisen ja psyykkisen kehitystason tuntemukseen.

Kelpoisuusvaatimusten keventämisellä olisi vaikutusta koko taiteenalan koulutuskenttään ja pedagogisen koulutuksen arvostukseen ylipäänsä. Suomalainen taiteen perusopetus on rakennettu nimenomaan taitavan ja perehtyneen pedagogiikan ansiosta. Sillä on saatu erinomaisia oppimistuloksia, pitkiä musiikin harrastuspolkuja ja sitä myöten taidetta ja kulttuuria harrastavia kansalaisia.

Jos kelpoisuusvaatimusta alennetaan, on riski, että korkeasti koulutetut ammattilaiset korvataan opettajilla, joiden osaamisen taso ei vastaa opetuksen laadun ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi tarvittavaa tasoa. Tämän huolen ovat tuoneet esiin myös kuntatyönantajien edustajat. Julkisen sektorin työnantajilla (noin puolet vos-työnantajista) tilanne voi ikävimmillään olla se, että musiikin maisterin tutkinto ei ole merkityksellinen tehtäviä täytettäessä, sillä kelpoisuutta koskevat tulkinnat osoittautuvat tehtävien täytössä ratkaiseviksi. Mikäli maisterin tutkinnon asema tämän osalta muuttuu, on olemassa riski, että se vaikuttaa myös yliopistokoulutuksen ja erityisesti niistä

valmistumisen kiinnostavuuteen alalla, jolla ratkaisevaa on usein taito, eikä paperilla näkyvä muodollinen kelpoisuus.

Pedagogisen koulututuksen edellyttämistä perustelemme seuraavasti:

Olemme huolissamme, mikäli opettajien korkeasta vaatimustasosta taiteen perusopetuksessa ei pidetä kiinni. Taiteen perusopetuksessa opettajan on tunnettava hyvin monen ikäisten, tasoisten sekä erilaisten oppijoiden opetuksen turvallinen pedagoginen rakentaminen. Opetuksen tulee perustua tutkittuun tietoon, ei pelkkään tunteeseen ja mielikuviin. Taiteellinen ansioituneisuus ei tuo laaja-alaista ja loogisesti etenevää näkemyksellisyyttä oppilaan kokonaisvaltaisen kehityksen tukemiseksi. Opettajan tulee esimerkiksi tuntea pedagogisesti etenevä ohjelmisto instrumentin rakentamisen perustana.

Taiteiden opiskelu on kokonaisvaltaista ja kytkeytyy vahvasti tunteisiin ja koko persoonaan, minkä vuoksi opettajan pedagoginen osaaminen on ensiarvoisen tärkeää, vähintään yhtä tärkeää kuin taidealan ammatillinen osaaminen, erityisesti lasten ja nuorten opetuksessa. Monipuolinen pedagoginen osaaminen on välttämätöntä niin ryhmä- kuin yksilöopetuksessa. Pedagogista koulutusta tarvitaan muun muassa opetussuunnitelman perusteiden mukaisten oppimiskäsitysten edellyttämien opetusmenetelmien hallintaan, oppilaiden moninaisuuden kohtaamiseen, opetuksen eriyttämiseen ja mukauttamiseen, opettaja–oppilas -suhteen dynamiikan ymmärtämiseen sekä opettajan vastuun ja velvollisuuksien hahmottamiseen.

Pedagogisesti taitava opettaja osaa johdatella oppilasta aloitteellisuuteen ja itsesäätelyn taitojen kehittämiseen, mikä on keskeistä pitkäjänteisen oppimisen kannalta. Vaikka pedagogiset opinnot eivät yksinään takaa pedagogisesti taitavaa opettajaa, ne antavat vahvan ja eettisesti kestävän pohjan opetustyölle sekä tarjoavat oppilaille pedagogisesti turvallisen lähtökohdan oppimiseen.

Pedagogisesti koulutettu opettajakunta on osa oppilaiden oikeusturvaa, joka suojaa alaa rahastukselta ja taiteellisella maineella ratsastamiselta. Erityisesti opintojen alkuvaiheessa, jossa opetellaan taidealakohtaista perustekniikkaa, tarvitaan ammattinsa osaavia pedagogeja. Lapsille ja nuorille täytyy turvata pedagogisesti pätevä, turvallinen ja tulevaisuuteen ovia avaava opetus. Perheiden tulee voida luottaa siihen, että lapset ja nuoret saavat taiteen perusopetuksen parissa pedagogisesti korkeatasoista, valtakunnallisesti tasa-arvoista ja pitkäkestoiseen musiikkisuhteeseen ohjaavaa opetusta.

Pedagogisen kelpoisuuden omaavat opettajat osaavat ohjata lasta ja nuorta loogisesti etenevään musiikin harrastamiseen, jolla luodaan monipuolinen osaamis pohja mahdollisiin musiikin ammattiopintoihin. Ilman korkeatasoista taiteen perusopetusta tämä ei voi toteutua.

Kelpoisuusvaatimusten mahdollinen keventyminen herättää myös huolen korkeakoulujen tarjoaman pedagogisen koulutuksen tulevaisuudesta. Tällä hetkellä korkeakoulut kouluttavat laaja-alaisen kelpoisuuden täyttäviä pedagogeja. Taiteen, tieteen ja pedagogiikan yhdistävä koulutus luo alan huippuosaajia. Kaavaillut lakimuutokset tulevat pahimmassa tapauksessa romuttamaan korkeakoulujen musiikkipedagogiikan koulutusohjelmia.

Musiikillisesti ja pedagogisesti puutteellisesti koulutettujen opettajien yleistyminen aiheuttaisi vakavia riskejä sekä opetuksen laadulle että oppilaiden pitkäaikaiselle kehitykselle. Musiikinopetus ei ole pelkkää nuottien soittamista – se kehittää luovuutta, motoriikkaa ja tunneilmaisua. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää rakenteellista lähestymistapaa, joka perustuu kasvatustieteeseen ja musiikilliseen asiantuntemukseen.

Jos yleinen opettajakelpoisuus ei ole rekrytoinneissa keskeinen kriteeri, taidealan korkeakouluopiskelijoiden motivaatio suorittaa pedagogisia opintoja heikkenee, mikä puolestaan laskee opetuksen pedagogista laatua kentällä. Tällä hetkellä esimerkiksi Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa opettajan pedagogiset opinnot ovat erittäin haluttuja, ja niiden määrää ja merkitystä on viime vuosina vahvistettu eri koulutusohjelmissa. Ehdotettu uudistus kulkee päinvastaiseen suuntaan. Lisäksi kuntatalouden haasteiden myötä vaarana on, että oppilaitokset säästävät palkkakuluissa rekrytoimalla opettajia ilman opettajakelpoisuutta. Mikäli kelpoisuusvaatimuksia pedagogisen osaamisen osalta halutaan väljentää, niihin (kohta 5) tulisi sisällyttää taiteellisen ansioituneisuuden rinnalle myös pedagoginen ansioituneisuus ja/tai vaatimus pedagogisten opintojen suorittamisesta esimerkiksi kolmen vuoden kuluessa rekrytoinnista.

Myös rehtoreiden kelpoisuusvaatimuksia olisi syytä päivittää sisältämään opetushallinnon osaamisen lisäksi myös johtamisosaamista.

4. Ehdotus asetukseksi taiteen perusopetuksesta. Mitä mieltä olette työryhmän ehdotuksesta:

Valitse sopivin

Kannatan muutettuna

Muutosehdotus tai muu kommentti:

Taideyliopisto tekee seuraavat muutosesitykset ehdotukseen:

1. Eri taiteenalojen erityispiirteet ja opetuksen resurssitarpeet, erityisesti musiikin yksilöopetuksen osalta, tulee huomioida esitettyä selkeämmin.
2. Uudistuksen taloudellisista vaikutuksista suhteessa nykyiseen rahoitukseen on laadittava tarkat laskelmat.

3. On varmistettava, että tasa-arvotavoite ei johda oppilaiden eriarvoistumiseen eri taiteenaloilla. Lisäksi on mahdollistettava, että oppilaitoksilla on taloudelliset edellytykset soveltaa tarvittaessa myös oppimäärän tuntimäärän ylärajaa (1 500 t).
4. Opettajakelpoisuuden pedagogisen osaamisen keskeistä merkitys on säilytettävä ja sitä tulee edelleen vahvistaa, jotta opetuksen ja pedagogisen vuorovaikutuksen laatu voidaan turvata myös tulevaisuudessa. Esitetämme, että musiikin opetuksessa säilytetään nykyiset laajan oppimäärän mukaiset kelpoisuusvaatimukset ja mahdollisuuksien mukaan lisätään vaatimus vähintään 60 op pedagogisista opinnoista kaikkiin kelpoisuuskohtiin.
5. Oppilaaksiotossa tulee voida huomioida oppilaan edellytykset jatkaa taidealan opintoihin.

Muut kommentit ja huomiot:

Pyydämme, että kommentti aloitetaan viittaamalla työryhmän ehdotuksen lukuun, alakohtaan, kappaleeseen tai pykälään. Jos kommentti ei koske mitään tiettyä esityksen kohtaa, pyydämme, että kommentti aloitetaan sanoilla "Yleinen kommentti"

Taiteenlajien yhteistyötä tulee tiivistää ja yhteisiä linjoja kehittää tavalla, joka edistää ja ylläpitää taiteen perusopetuksen korkeaa laatua, kun taidealojen erillisiä ohjeita puretaan ja eri taidealat joutuvat yhä selvemmin jakamaan samaa rahoitusta. Olisi syytä välttää taidealojen välistä kilpailua ja vastakkainasettelua. Yleisen toimintamallin pitäisi olla, että pyritään oppimaan kunkin taidealan hyvistä käytännöistä ja vahvuuksista.

Vaisto-Oinonen Milla
Taideyliopisto